Oświadczenie złożone
przez senator Jolantę Piotrowską
na 64. posiedzeniu Senatu
w dniu 6 sierpnia 2026 r.

Oświadczenie skierowane do minister klimatu i środowiska Pauliny Hennig-Kloski oraz do ministra infrastruktury Dariusza Klimczaka

Szanowni Państwo Ministrowie!

Do mojego biura senatorskiego wpływają zapytania od mieszkańców Mazur odnośnie do niszczenia brzegów jezior przez inwestorów zagospodarowujących swoje działki znajdujące się w pobliżu jeziora albo rzeki albo wprost przy nich. Dotyczy to nielegalnej zabudowy przy brzegach jezior i rzek, urządzania portów, umocnień brzegowych, budowania pomostów i slipów, wycinania drzew, roślinności, trzcinowisk, wyrównywania terenu, nawożenia ziemi, niszczenia siedlisk ptasich, grodzenia jezior.

Ponieważ nie są to przypadki jednostkowe na Mazurach, jest ogromne zainteresowanie społeczne tym tematem. Z całą pewnością problemy te dotyczą nie tylko regionu Warmii i Mazur, ale całej Polski. Nielegalne działania właścicieli mniejszych i większych działek korzystnie położonych nad jeziorami albo rzekami prowadzą często do nieodwracalnych zmian, jeśli chodzi o stan środowiska naturalnego. Z sygnałów, które do mnie docierają, wynika, że zdarzają się inwestorzy z góry wliczający potencjalną karę w koszty inwestycji. Zbyt niskie kary nie powstrzymują nielegalnych działań nad brzegami zbiorników wodnych.

Zwracam się zatem z uprzejmą prośbą o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

1. Ile tego typu nielegalnych zdarzeń w całym kraju odnotowano w ostatnich 5 latach, w tym ile w województwie warmińsko-mazurskim?
2. Ile kontroli i oględzin terenowych dotyczących naruszeń środowiska wodnego przeprowadzono w ostatnich 5 latach?
3. Ile wszczęto postępowań administracyjnych dotyczących naruszeń środowiska naturalnego zakończonych wydaniem decyzji czy postanowień w latach 2021–2026 w tego typu sprawach?
4. W ilu przypadkach nakazano usunięcie skutków nielegalnych robót, przywrócenie stanu poprzedniego i likwidację urządzeń wodnych wykonanych bez wymaganych zgód z podziałem na lata (2021–2026) i instytucje wydające stosowne decyzje?
5. Ilu ukaranych inwestorów wykonało nakazy, ile decyzji zostało uchylonych przez sądy, ile spraw zostało umorzonych na etapie prokuratury lub sądu?
6. Czy obowiązujące dziś przepisy karne i wysokość stawek są państwa zdaniem wystarczające?
7. Jak przebiega współpraca pomiędzy organami i służbami w tej dziedzinie?
8. Skąd pochodzi wiedza na temat naruszeń środowiska wodnego (sygnały od samorządów, organizacji pozarządowych, mieszkańców, mediów, kontrole)?

Odpowiedzi na te pytania nie tylko zaspokoją zainteresowanie społeczne, lecz także mogą posłużyć do szerszej analizy coraz powszechniejszego zjawiska niszczenia naszej unikalnej przyrody na brzegach zbiorników wodnych.

Z poważaniem
Jolanta Piotrowska